

Həkim Əliyevlərin nəğməkar qızı

◆ Unudulmazlar

... Deyirlər, insan doğulan an səmada yeni bir ulduz yaranır, parlayır...

Bəxt ulduzu...

Və o ulduz bir də həmin insan dünyadan köçən anda sönür...

O da parlaq ulduz altında dünyaya gəlmişdi. Ulduzu da, necə deyirlər, özünə, bəxtinə gülmüşdü. Elə əsl ulduz həyatı yaşamışdı. Amma tək özü yaşamamışdı, başqalarına da yaşatmışdı. Çünki məhz onun yaratdığı "Dan ulduzu" Azərbaycanın musiqi səmasında parlaq ulduza çevrilərək onlarla istedadlı gəncin sənət yoluna işıq tutdu. Onları xalqa tanıtdı, məşhurlaşdırdı, sevdirdi, ulduz etdi.

XX əsr Azərbaycan musiqisinə ulduzlar pleyadası bəxş etdi. Vətənin adını xarici ölkələrdə tanıtdı, mədəniyyətini layiqincə təmsil etdi, musiqisinə öz töhfələrini verdi. Bununla da adını qızıl hərflərlə tariximizə həkk etdi. Dünyada klassik və xalq çağlı alətlərinin sintezindən ibarət ilk ansamblın yaradıcısı, Şərqdə ilk ansambl rəhbəri kimi... Azərbaycanın görkəmli musiqçisi, pianoçusu, sənətsünaşlıq elm-ləri namizədi, əməkdar incəsənət xadimi kimi...

Və sadəcə əfsanəvi "Dan ulduzu" ansamblının yaradıcısı, bədii rəhbəri Gülarə Əliyeva kimi...

"Unudulmazlar" rubrikasında görkəmli sənətkarın sənət və həyat yoluna yeganə yadigarı, Bakı Musiqi Akademiyasının Musiqi tarixi kafedrasının müəllimi Ayvənd Əliyevanın xatirələrindən bəyənəcəyik...

Əziz Əliyevin şən, dəcəl övladı

Hər kəs yer üzünə bir missiya ilə gəlir. Onun da çiynlərinə Yaradan o missiyanı qoymuşdu. Yazı Yazan taleyini, qədarini notlarla yazmışdı sanki, musiqini ruhuna, qanına, canına hopdurmuşdu... Yoxsa həkim ailəsində ilk musiqiçi o olmazdı...

Gülarə xanım görkəmli dövlət və elm xadimi, tibb elmləri doktoru Əziz Əliyevin ailəsində dünyaya göz açmışdı. Evin şən, dəcəl qızı idi. Əslində, musiqiçi olacağı hələ uşaq yaşlarından evdə həmiyə aqah olmuşdu. Çünki bütün günü evdə həm oxuyur, həm oynayardı. Şıltaqlığı ilə ailədə həminin özünü güldürədi. Anamın musiqiyə həvəsini, meylini gören babam onu Bülbül adına orta ixtisas musiqi məktəbinə yazdırdı. Kövkəb Səfərliyevanın sinfinə.

Maraqlı uşaqlıq illəri olub. Həmin çağlarını xoş xatirələrlə anardı. Atasını dəhşət çox sevirdi. Özü də zahirən ona çox bənəyirdi. Valideynləri haqqında danışanda "Əziz papa", "Leyli mama" deyirdi - biz onun dilindən ancaq bu cür eşitmişik. Atasının xeyirxahlığı, gözəl xasiyyəti, sadəliyi, insanlara necə kömək etməsindən həmişə ağır dolusu danışardı.

Çox mehriban ailə olublar. Gəliş-gedişli, qonaq-qaralı... Azərbaycanın o dövr görkəmli ziyallılarının çoxu onlara gəlmiş. Evdə daim yaradıcı, elmi söhbətlər edilmiş. Anam o cür mühitdə böyümüşdü.

Ailədə həkim hakim idi - atası, bacısı Zərifə, qardaşı Tamerlan. Sonradan evin sonbəşiyi Cəmil də bu ailə ənənəsində bilgili idi. Ancaq ailədə yeganə adam idi ki, musiqiyə yönəlmiş. Həmi da bu qərarını anlayışla qarşıladı. Çünki necə istedadlı olduğunu göstərirdi. Və o istedadın qarşısına siper çəkmək sadəcə ədalətsizlik olardı. Əliyevlər ailəsində isə ədalətsizlik əsla ola bilməzdi.

"O qayğısız, o əziz tələbəlik illəri"

Peşəkar musiqiçi olmağı qarşısına məqsəd qoyan Gülarə Əliyeva həyat missiyası uğrunda ilk addımlarını atmağa başlayır. Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasına daxil olmaq üçün imtahan verir. Üzeyir Hacıbəyli kimi dahidən "hə" cavabı alıb, ali təhsilə başlayır. Özü də iki fakültədə...

- İstedadlı pianoçu idi. Mükəmməl musiqi duyumu vardı. Amma musiqi bəstələmək üçün musiqişünas olmaq lazımdı. Ona görə anam konservatoriyasının fortepiano və tarix-nəzəriyyə fakültəsində paralel təhsil alıb. Unudulmaz tələbəlik illəri olub. O dövrün tanınmış müəllimlərindən dərslər alıb. Bəzən akademiya anamla eyni illərdə təhsil alan şəxslərlə qarşılaşıram. Gülarə xanımın qızı olduğumu bilən kimi onun haqqında o qədər xoş sözlər deyirlər. Mənə çox müsbət təsir bağışlayır. Necə xoşbəxt adamam ki, anam özü haqqında belə dəyərli xatirələr qoyub gedib.

Anam "Bəstəkar Fikrət Əmirovun yaradıcılığı" mövzusunda namizədlik dissertasiyası müdafiə edib. Dəyərli əsəridir, onu kitab kimi nəşr etdirmək fikrim var. 23 il incəsənət institutunun Musiqi nəzəriyyəsi kafedrasına rəhbərlik edib, o cümlədən institutun elmi şurasının üzvü olub. 1969-cu ildən dosent idi, elmi-pedaqoji fəaliyyət göstərirdi. Əvvəlcə Aztele-radio, sonra isə S.Rüstəmov adına Xalq Çağlı Alətləri Orkestrində və Əhsən Dadaşovun ansamblında konsertmeyster işləyib. Çoxsaylı əsərlər bəstələyib.

Musiqi kəhkəşanında qəfil parlayan "Dan ulduzu"

Amma yenə də nəse çatışmırdı sanki... İçindəki, ruhundakı melodiya, avaz dinmək bilmirdi. Musiqidə yenilik etmək coşqusu getdikcə daha da alovlanırdı. Onu öz missiyasına doğru aparırdı. Nəhayət, 1968-ci ildə Gülarə Əliyeva nəinki Azərbaycanda, dünyada bir ilke imza atır. Klassik və milli alətlərin sintezindən ibarət ansambl yaradır...

- Bu, o dövr üçün bir inqilab sayılırdı. Həm də cəsarət tələb edirdi. Çünki elə bir sintez heç vaxt olmamışdı. Necə qarşılanacaqdı? Seviləcəkdimi? Gülarə xanım bu yeniliyi etdi. Və çox gözəl qarşılandı, dərhal da sevidi. Xeyli vaxt idi məşqlər gedirdi, amma hələ də ansambl ad qoyulmamışdı. Ad üzərində çox düşündülər, var-gəl etdilər, müxtəlif fikirlər səsləndi.

AzTV-nin ovaxtkı sədri Nəbi Xəzri "Dan ulduzu" adını təklif etdi. Anamın da çox xoşuna gəldi. Beləliklə, ansambl AzTV-nin nəzdində "Dan ulduzu" adı ilə fəaliyyətə başladı. Qeyri-adi ansambl idi. Musiqi səslənən kimi elə ilk notlardan həmi bilirdi ki, bu, "Dan ulduzu"nun ifasıdır. Çünki fərqli, standart ifalardan seçilən səslənə, musiqi idi. Anamın ürayından keçən, ruhundan qopan melodiyalar idi.

Təzliklə "Dan ulduzu" Azərbaycan musiqisində ulduz kimi parlayır. Ansamblın konsertləri eflirləri, tədbirləri bəzəyir. Gülarə Əliyeva ansamblı daha çox konservatoriyanın tələbələrini, istedadlı, həvəslı gənc-ləri seçir. Leyla Şərifova və Yalçın Rzazadə ilk solistlər olur. Sonradan bu ansamblı kimlər çıxış etmədi ki?! Şövkət Ələkbərova, Elmira Rəhimova, Flora Kerimova, Akif İslamzadə, Hüseynəğa Hədiyev, Səkinə İsmayilova, Məmmədbağır Bağırzadə, Məhəbbət Kazımov, Aybəniz Həşimova... Ansamblın üzvləri qarşısına isə bir tələb qoyulmuşdu: yalnız peşəkar bəstəkarların mahnı-ları səslənməlidir...

- Çalib-oxumaq bizim evdə adı hal idi. Çünki ansamblın bütün məşqləri evimizdə olurdu. Çox gülməli, şən keçirdi məşqlər. Bir-birlərlə zarafatlaşırdılar. Ciddi iş prosesi kimi deyildi, səmimi ortam, ab-hava olurdu. Anam ansamblın üzvlərini öz övladları, bacı-qardaşları kimi sevirdi. Onları yedirib-icirmədən məşqə başlamazdı. Mən və rəhmətlik bacım Nuriyə ansambl üzvlərinin gözü qarşısında böyümüşük. Hərden biz də

Gülarə Əziz qızı Əliyeva

Gülarə Əziz qızı Əliyeva 17 noyabr 1933-cü ildə Bakıda anadan olub. 1955-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirib. Səid Rüstəmov adına xalq çağlı alətləri orkestrində, eləcə də Əhsən Dadaşov adına xalq çağlı alətləri ansamblında çalışıb. 1968-ci ildə klassik və xalq çağlı alətlərinin sintezindən ibarət "Dan ulduzu" ansamblını yaradıb və ömrünün sonuna kimi rəhbərlik edib. Bu ansamblı Əlcəzir, Suriya, Livan, Anqola, İtaliya, Bolqarıstan, Efiopiya, İsveçrə, Hindistan, Finlandiya və digər xarici ölkələrdə çıxış edib. Eyniadlı muğamlar əsasında "Şüştər" rapsodiyası, "Humayun" süitəsi, "Bayatı-kürd", "Şur"

məşqdə oturub onları dinləyirdik. Elə bilirdim musiqi bayramıdır. Xüsusən də zərb alətlərinin səsi çox xoşuma gəlirdi.

Anam çox zarafatçı biri idi. Həmişə pozitiv əhvalda olmağa çalışırdı. Səhhətində problemlər yaranısa da, müəyyən çətinliklər olsa da, bunları heç kime bürzə verməzdi. Məşqdə kiminsə əhvalını yaxşı olmadığını görəndə dərhal maraqlanır, kömək edirdi. Pianoda anam özü çalırdı. Hər alət üçün instrumentovka yazır, orkestrrovka edirdi. Bu işləri heç kime etibar etməzdi, mütləq öz əlinə çıxmalı idi. Özü də gecələr, həmi yatanı, sakitləşdirmək üçün yazmağı sevirdi. İşinə, sənətinə sözün əsl mənasında can qoyurdu. Onunla çalışan musiqiçilər, bəstəkarlar istedadına, musiqiyə olan sevgisinə, həvəsinə heyran idilər. Təəssüf ki, indi belə sənət fədai-ləri yoxdur.

"Atam anamın ifasından həzz alırdı"

Musiqinin, sənətin, ansamblın inkişafı, mədəniyyətin təbliği Gülarə Əliyevanın həyat amalı idi. Necə də olmaya?! Tanrı tərəfindən bu missiya ilə göndərilmişdi yer üzünə... Və öhdəsindən də layiqincə gəlirdi. Amma hər qadının bir müqəddəs missiyası da var bu həyatda - analıq mis-siyası. Hər qadın üçün ailəsi, uşaqları həyatının ən vacib, ən mühüm hissəsidir. Elə Gülarə xanım üçün də eyleydi. Düzdür, mənəvi analığı "Dan ulduzu"nu Azərbaycan musiqi dünyasına gətirdiyi gündən yaşayırdı. Ansambl onun ilk övladı sayılırdı. Üzvlərinin hər birinə ana nəvəsi-şi ilə yanaşı, ana qayısı kimi baxırdı. Amma əsl analıq zirvəsi tamam başqa yüksəklik idi...

Həyat yoldaşı Adil Adilov kulturo-loq idi. Incəsənət İnstitutunda çalışdıqları zaman həmkar kimi tanış olmuşdular. Sonradan bu tanışlıq səmimi münasibətə, ardınca məhəbbətə çevrilir. 1969-cu ildə isə ailə qurmaq qərarına gəlirlər.

- Ailə qurmaq qərarı verəndə hər ikisi yetkin insan idi. Mən evin böyük qızıyam, 1971-ci ildə dünyaya gəlmişəm. Onda atamın 43, anamın 38 yaşı vardı. Atam kiminlə ailə qurduğunu əlbəttə bilirdi. Anamın istedadına vurğun idi, fəaliyyətinə, sənətinə hörmətlə yanaşırdı, anlayışla qarşılayırdı. Özü də yaradıcı adam idi və musiqini çox sevirdi. Hansısa qonaqlıqda anam piano arxasına keçəndə atam fəxr edirdi, ifasından həzz alırdı. Anam çalışdırdı ansamblın məşqlərini atamın iş saatlarına salsın. Amma atam hətta evdə olanda belə öz otağına keçirdi ki, məşqə mane olmasın. Yəni karyera üstündə bizim evdə heç vaxt söz-söhbət olmayıb. Əksinə, atam anamı hər zaman dəstəkləyib. Anam ansamblı birlikdə qastrol səfərlərinə gedəndə də bizə atam, bəzən bibim baxıb. Həm də ki, ailədə narazılığın olması üçün əsas yox idi. Anam heç vaxt karyerə maninə ahlani

ikinci plana keçirməyib. Ailəsinə, övladlarına çox bağlı idi.

Ev işlərində köməkçisi olsa da, mətbəxi heç kime etibar etmirdi. Yeməklərin hamısını özü bişirirdi, o qədər də dadlı olurdu ki... Hər zaman yeni reseptlər kəşf edirdi. Bir də anasından öyrəndiyi yeməkləri bişirib, yaşadırdı. Məsələn, İrəvan dolması. Hələ də təəccüblənirəm ki, ansamblı, qastrolı, konsertlərə, universitetdəki dərsləri ilə ahlənin yükünü birlikdə necə çəke bilirdi. Bütün işlərini də çatdırırdı.

Çox unikal insan və şəxsiyyət idi. Özüni heç vaxt yekəxana aparmazdı, sadə idi. Bu da genetik xüsusiyyət kimi ona keçmişdi. Atasından o cür görüb-götmüşdü. Deyirdi, atam da belə olub. Emosional, şən, eyni zamanda həssas və kövrək qəlbi idi. Adı bir sözəndə belə kövrələ bilirdi. Bir də yaman nigarən olurdu. Gündə bir neçə dəfə bacı-qardaşları ilə mütləq danışmalıydı. Qızlarını daim nəzarətdə saxlayırdı...

"Heydər Əliyevin baldızı olduğu üçün təzyiqlər başlandı..."

Gülarə xanım iki qızı ilə bərabər ansamblı da böyüdü. "Dan ulduzu"nun parlaqlığı, şöəsi ildən-ilə artır. Artıq nöqteyi nəzərdə tutulmuş, ölkənin hüduqlarından kənarda da tanınmağa, sevilməyə başlayır. Təxmini 20 il ərzində dünyanın dörd bir yanında ansamblın çıxışları olur. "Dan ulduzu" şöhrətinin pik nöqtəsi-ni yaşayır. Amma 1980-ci illərin sonunda birdən-birə ansamblın başının üstünü qara buludlar alır. Düşmənləri onların fəaliyyətinə mane olur, konsertlərini təxirə salır, efirə çıxmağa imkan vermir, qastrol səfərlərindən adlarını çıxarırdı. Bu da təsadüfi deyildi. Çünki 1987-ci ildə yeznələri Heydər Əliyev Sov.IKP MK Siyasi Bürosunun üzvlüyündən və SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini vəzifəsindən öz ərizəsi ilə istefa vermişdi.

Ailədə həmi hakim idi - atası, bacısı Zərifə, qardaşı Tamerlan. Sonradan evin sonbəşiyi Cəmil də bu ailə ənənəsini davam etdirdi. Anam da tibb sahəsində bilgili idi. Ancaq ailədə yeganə adam idi ki, musiqiyə yönəlmiş. Həmi da bu qərarını anlayışla qarşıladı. Çünki necə istedadlı olduğunu göstərirdi. Və o istedadın qarşısına siper çəkmək sadəcə ədalətsizlik olardı. Əliyevlər ailəsində isə ədalətsizlik əsla ola bilməzdi.

- O vaxtlar artıq böyük qız idim. Baş verənləri dərk edirdim. 80-ci illərin sonlarında ansamblın fəaliyyətində süni maneələr yaradılmağa başlandı. Çəkilşlər çağırılmışdı, qastrol səfərlərinə aparmırdılar, konsertlərdən adlarını çıxarırdılar. Övəldən təyin olunmuş konsertə və ya səfərə bir gün qalmış xəbər gəlirdi ki, "Dan ulduzu"nu siyahıdan çıxarıblar. Müxtəlif problemlər, çətinliklər yaradılırdı. Anam başa düşürdü ki, bu, təsadüfi deyil, bilərəkdən edilir, kimsə daim mane olur. Artıq Heydər Əliyevin Moskvada Qorbaçovla problemləri başlamışdı, SSRİ Nazirlər Sovetindən istefa vermişdi və onun əleyhinə kampaniya başlanmışdı. Məhz Heydər Əliyevin baldızı olduğu üçün anama da ansambl vasitəsilə təzyiqlər göstərilirdi. Gülarə xanım da bu siyasi oyunlara qurban getdiyini başa düşürdü. Anam Heydər Əliyevi çox istəyirdi, hörmət edirdi. Heydər Əliyev də anamı çox istəyir, yaradıcı şəxsiyyət kimi hörmətlə yanaşırdı. Ansamblı da çox böyənirdi.

Bəzən evdə anam pianoda çalar, Zərifə xalamla Heydər Əliyev də oxuyardı. Ancaq ailə münasibətlərini işə qatmaq ədalətsizlik idi. Hansısa çirkli siyasi oyunlara görə 20 illik tarixin üzərindən xətt çəkmək istəyirdilər. Bə ədalətsizlik anamı incidirdi, çox narahət olurdu. Sanki havası çatmırdı, boğulurdu. Axi o, bu sənətlə nəfəs alırdı, yaşayırdı. Anam üçün musiqi, ansambl həyat idi.

"Ansamblın bütün köhnə lent yazılarını silmişdilər"

- Elə o vaxtlar anam böyük stress yaşadı. Baş verənlər sağlamlığına da zərər bəz vurdu. Səhhətində ciddi problemlər yaranırdı. Bəyryninin bir əməliyyatı olundu. Orqanizmində hormonal dəyişikliklər başladı. Artıq çəki aldı. Tez-tez təzyiqi yüksəlirdi. Biz daim ona nəzarət edirdik, yeməyinə fikir verirdik. Həyatı-

fantaziyalarının müəllifidir. Ansambl üçün bir sıra xalq mahnısını aranje-man edib.

1966-1989-cu illərdə M.Əliyev adına incəsənət institutunun Musiqi nəzəriyyəsi kafedrasının müdiri, o cümlədən institutun elmi şurasının üzvü olub.

Həkim Əziz Əliyevin qızı, oftalmoloq-akademik Zərifə Əliyevanın, endokrinoloq Tamerlan Əliyevin və onkoloq Cəmil Əliyevin bacısıdır. Ulu öndər Heydər Əliyevin baldızıdır.

1991-ci il iyulun 27-də vəfat edib. Ölümündən sonra "Dan ulduzu" ansamblına onun adı verilib.

nın son illərində əvvəlki kimi şən deyildi, həyat eşqi sönmüşdü sanki, bu, üzündən də görünürdü. Ansamblı təzyiq etmək ələmin arzularının, xəyallarının, gələcək planlarının, bəstələrinin da üstündən xətt çəkdi. Günlərin birində isə məlum oldu ki, AzTV-nin Musiqi redaksiyasında "Dan ulduzu"nun bütün köhnə lent yazıları silinib, 5-6 konsert saxlanılıb. İndi efirdə, internetdə gördüklərimiz salamat qalan lent yazılarıdır. Bu hadisə anam üçün böyük sarsıntı, əsl faciə idi. Qol-qanadı sındı sanki. 23 illik əziyyəti, 23 illik tarix bir qələmlə silinmişdi. O musiqilərin anamın yuxusuz gecələyirdi, balalarıydı, canıydı, ruhuaydı, daxili dünyasının melodiyaları idi... Hər şeyi bir göz qırpmında məhv etmişdilər. Təəssüf ki, bu hadisədən bir az sonra dünyasını dəyişdi. Anamın ölümündən sonra ansamblın lent yazılarını köçürməyə çalışdım. Hec nə tapa bilmədim. Çox acınacaqlı durumdur. Bəlkə də sağ olsaydı, özü bu namerdliyin üstünü açar bilirdi, araşdırardı. Qismət olmadı...

Vaxtsız susmuş həyat melodiyası...

...Həmin gün - 1991-ci il iyulun 27-si adı yay günlərindən seçilirdi. Səhər həyəcanla açılmışdı. Evin sonbəşiyi Nuriyə konservatoriyaya imtahan verməyə getmişdi. Axaşam isə Adil Adilov xəstəxanada müalicə almaq üçün Moskvaya yola düşməliyd. Evdə qərribə bir cəxnaşma, gərginlik vardı. Bir yandan yemək hazırlanırdı, bir yandan yol çamadanı yığılırdı, digər tərəfdə qızlar imtahanın necə keçməsindən danışırdılar. Ansamblın violonçel ifaçısı Minirə Yusifli də onlardaydı, ansamblı aid işlərlə məşğul idi.

Arada Gülarə xanımın qardaşı Cəmil Əliyev də həyat yoldaşı ilə birlikdə onlara gəlirdi. Adil Adilovla sağollaşmağa üçün. Amma nə bilirdi ki, bu, yeznəsi ilə yox, bacısı və onun 18 yaşlı qızıyla vida imışı...

- Axaşam saat 6 idi. Mən atamı yola salmaq üçün onunla birlikdə aşağı düşdüm. Anam, bacım və Minirə isə atamın ardınca su atmaq üçün evyana çıxdılar. Biz hələ aşağı çatmamış dəhşətli bir gurultu eşitdik. Evin köhnə evyanı uçmuşdu. Ağlasıqmaz bir hadisə idi. Bir gün əvvəl o evyanda oturub meyvə yemişdik, söhbət etmişdik... Dəhşətli mənzərə idi. O hisləri, o dəhşəti, o faciəni sözlərlə ifadə etmək mümkün deyil... Anamla Minirə elə həmin anda canlarını tapşırırmışdılar. Bacım Nuriyə isə 6 gün xəstəxanada qaldı. Başından ağır zərbə almışdı. Möcüzə gözleyirdik. Amma qismət...

Gülarə Əliyevanın bu dünyadakı missiyası beləcə bir faciə ilə bitdi. Musiqili ömrü son akkordlarını vurdu. Həyat melodiyası vaxtsız susdu. O ürəkdə neçə-neçə musiqilər, bəstələr doğulmamış dəfn olundu...

- Hec vaxt fikirləşməzdik ki, anam, bacım dünyadan bu qədər tez və qəfil köçərlər. Anamın 57 yaşı vardı. O nə yaşdı ki?! Sağ qalsaydı, daha böyük işlər görə bilirdi. Çünki boş oturmurdu, işləyirdi. Bütün potensialını istifadə etmədi. Vaxtsız ölümü ilə hər şey yarıda qırıldı. Anamla bacımın ölümü atama da, mənə də böyük zərbə, sağalmaz yara vurdu, sarsıntı yaşadıq, depressiyaya düşdük. Çox anlaşırdım. Yemək yemirdim, Allaha üsyan edirdim, inamım sar-

sılmışdı. Bu faciəni ilahi ədalətsizlik hesab edirdim. Atam da birdən-birə çox qocaldı. Onu daha heç nə şənləndirə bilmirdi. Xəstəxanaya getməkdən imtina etdi. Ağır sirroz başladı. Onlardan sonra 2 il yaşadı. O da yalnız mənim üçün, mənə tək qoymamaq üçün. Atam çox ciddi, sərt xasiyyətli biri idi. Saat 2-də dərslən çıxırdısa, biz onda evdə olmıyıydıq. Bir baxışı bəs idi. Anamın ölümündən sonra atamın xasiyyəti həlmləşdi, yumşaldı. İstəyirdi başım qarışsın, həyatıma rəng qatsın. Həyat yoldaşım la tanış olub aile qurandan sonra elə bil ürəyi sakitləşdi. Artıq bu həyatda tək olmadığımı bildi, mən sarıdan arxayınlaşdı. Və həyatla, yaşama ilə mübarizəsi ikinci plana keçdi. Toyundan bir neçə ay sonra isə rəhmətə getdi...

"Anamın adı heç yerdə əbədləşdirilməyib"

Gülarə Əliyevanın vaxtsız ölümü "Dan ulduzu"nun sonrakı taleyinə də təsirsiz ötüşmür. Ansambl AzTV-nin ştatından çıxarılır və dağılmaq həddinə çatır. Ancaq müxtəlif çətinliklərə, əziyyətlərə rəğmən "Dan ulduzu" 51 ildir sönməyib, parlamağa davam edir.

- Keçən ilin noyabrında anamın 85 yaşı, ansamblın yaranmasının isə 50 illiyi oldu. Çox istərdim Gülarə xanımın yubileyi dövlət səviyyəsində qeyd olunsun. Kitabının və diskinin böyük təqdimatı keçirilsin. Adı heç yerdə əbədləşdirilməyib. Hansısa musiqi obyektinə onun adı verilsin. İstəyirəm adı yaşasın, xatırlansın. Hesab edirəm ki, Gülarə Əliyeva sənətkar və şəxsiyyət kimi buna layiqdir. O, XX əsr Azərbaycan musiqisinə öz izini qoyub, böyük işlər görüb. Şərqdə ilk qadındır ki, ansambl yaradıb və ona rəhbərlik edib. Dünyada klassik və milli alətlərin sintezindən ibarət ilk ansamblın yaradıcısıdır. Onun xidmətlərini unutmaq və danmaq olmaz.

O ailədə ikinci Gülarə Əziz qızı Əliyeva böyüyür

... Həyat həqiqətdən də qərribə təsadüflərlə dolur. Hər şeyin bitdiyini düşündüyümüz an həyatımızda qəfil gənəş doğur. Yaxud əzizimizi itirəndən sonra onu başqasının simasında, gözərlərdə, baxışlarında, hərəkətlərində axtarıb tapırıq. Onunla ovunuruq. Onunla təsəlli tapırıq. Onu həmin adəmin ömründə yenidən yaşadırdıq...

Ayvənd Əliyevanın da qismət payına belə bir təsadüf düşüb. Bəlkə Yaradanın mütləq zərurətindən doğan təsadüf. Həyat yoldaşının adı Əziz, soyadı Əliyevdir - babasının adaşı. Qızına isə anasının şərəfinə Gülarə adını verib.

İndi o ailədə ikinci Gülarə Əziz qızı Əliyeva böyüyür...

O da nənəsi kimi yaradıcı ruhlandır, musiqini sevir, gitarada ifa edir, gözəl sənətçi. Həyat yoldaşının adı Əziz, soyadı Əliyevdir - babasının adaşı. Qızına isə anasının şərəfinə Gülarə adını verib.

12 ildir anasını qızının adında, gülüşündə, davranışlarında yaşadır. Anasının xatirəsini qızı ilə birlikdə böyüdür. Ötrini ondan alır. Və birçə ümidlə yaşayır - bəlkə o da ələ nənəsinin yolunu davam etdirəcək...

Bu gün göy üzündə bir ulduz şöə saçır. 12 yaşlı Gülarə Əziz qızı Əliyevanın ulduzu... Kim bilir, bəlkə yaxın gələcəkdə o özü də ələ əsl ulduz həyatı yaşayacaq.

Xəyalə MURADLI, "Azerbaycan"